

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμας 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΘΙΑΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐδομησεις, καὶ ἀγγελιαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Ἐπὶ τῶν ἐνεστῶτων.

Τὸ σχέδιον τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως ὅπερ ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς αἰκείας ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Βουλὴν, προανακρούει εἰς εὐρείας καὶ ζωηράς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις· τὸ σχέδιον τοῦτο δίδει τὸ σύνθημα εἰς δεινοὺς λόγων ἀγῶνας εἰς οὓς προαλοφρονταὶ κρατεροὶ τοῦ λόγου παλαισταί. Ποῦν θέλει εἶσθαι τὸ πρακτικὸν καὶ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἀγῶνων τούτων, εἰς οὓς τὸ ἔθνος καλεῖται νὰ παρασταθῇ σιωπηλὸς μάρτυς; ἢ συμβάλωσιν ἄρα γε εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ἑθνικῆς ὑποθέσεως, ἢ τοῦλάχιστον θὰ κρατύνωσι κατὰ τινὰ τρόπον τοὺς κοινοβουλευτικὰς ἡμῶν θεσμούς; Οὐτε τὸ ἐν δυστυχίᾳ οὔτε τὸ ἕτερον ἐξουσίαν ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τοῦτο ἡ μεγάλη μερὶς τοῦ ἔθνους, ἥτις δὲν εἶναι ὁ συρφετὸς τῶν ἀκροατηρίων τῆς Βουλῆς, μετ' ἀδημονίας καὶ ἀηδίας παρασκευάζεται εἰς τὸ θέαμα.

Ὅτε ἀρχαῖος ζωγράφος ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸ πλῆθος εἰκόνα παριστώσαν ὀπλιτὴν ὁρμῶντα εἰς μάχην, διέταξεν ἵνα οἱ σαλπικταὶ σαλπίσωσι τὸ θούριον πρῶτον, καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς εἰς πόλεμον διαθέσας ἀπεκαλύψατο τὴν εἰκόνα, ἥτις τοιοῦτοτρόπως ἐσχεν ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν θεατῶν τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Ἡ βουλή ἡμῶν μέλουσα ν' ἀποκαλύψῃ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἔθνους τὴν θέσιν αὐτοῦ, νὰ διαγράψῃ δὲ τὰ ἔθρια τῶν δοκιμασιῶν εἰς αἰθῶν ὑπόβαλλῃ τὸν τόπον καὶ τῶν θυσιῶν εἰς αἰθῶν καλέσῃ αὐτὸν, μέλλει ἄρα γε νὰ παρασκευάσῃ τὰς ψυχὰς τῶν θεατῶν διὰ τοῦ πρέποντος εἰς τὴν περίστασιν προανακρούσματος; Αἱ προαγγελόμενα πολιτικὰ συζητήσεως, ὧν τὸ ποιὸν ἐστὶν ἐκ τῶν προτέρων γνωστῶν, εἰσὶ καὶ ἐπιτήδεια νὰ διαθέσωσι τὴν συνειδησὶν τοῦ ἔθνους πρὸς τὰς δοκιμασίας εἰς αἰθῶν κληθῆ; νὰ ὑψώσωσι δὲ τὸ φρόνημα αὐτοῦ εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἐθελουσιῶν καὶ νὰ ἐμπλήρωσιν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ, οὐ ἄνευ οἱ ἑθνικὴ ἀγῶνες οὔτε εὐδοκούνται οὔτε ἐπιτυχάνουσι;

Σήμερον τὸ πουργιαιότερον ἔργον τῆς ἡμετέρας βουλῆς ἐστὶν ἡ τελικὴ ὠθησις πρὸς λύσιν τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ ζητήματος, διότι καθ' ὅσον ἡ Ἑλλάς ἐγκαταλιμπάνεται ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῆς προστατῶν, καταναγκάζεται ὑπὸ ἐπιτακτικῶν περιστάσεων νὰ ἀναρτήσῃ τὰς ἑαυτῆς ἐλπίδας εἰς μόνον τὸν πατριωτικὸν τῶν τέκνων τῆς. Ἡ βουλή ἡμῶν ἐν ἄλλοις λόγοις θὰ ἐπιβάλλῃ πρὸς τὸ ἔθνος ἢ τὴν εἰρήνην ἢ τὸν πόλεμον· ἀλλ' ὁ πόλεμος δὲν εἶναι μόνον δοκιμασία φυσικῆς ἰσχύος καὶ γεναιότητος, ἀλλὰ καὶ στάδιον αὐταπαρνήσεως,

εὐπειθείας, ἐνεργητικότητος, προνοίας καὶ συνδιαστικῆς δυνάμεως· ἡ ἐπιτυχία ἐν αὐτῷ ἐξήρηται κατὰ μέγα μέρος ἐκ πολιτικῶν ιδιοτήτων, πρὸ παντὸς ὅμως ἐκ τῆς ἀρετῆς καὶ τιμιότητος τῶν κυβερνῶντων καὶ ἐκ τῆς πρὸς τούτους πεποιθήσεως τῶν πολιτῶν.

Ὁ κοινότερος ὅθεν πατριωτισμὸς ἐπιβάλλει κατὰ τοὺς κρίσιμους τούτους καιροὺς εἰς τὴν ἡμετέραν βουλὴν ἰδιαίτερα καθήκοντα καὶ ἰδιαν πολιτείαν. Ἄν ἡ βουλή προτιθεταὶ διὰ τῶν κοινῶν τρόπων νὰ ἐπιτύχῃ, παρὰ τοῦ ἔθνους ἑκτάκτα ἀποτελέσματα, θὰ προδώσῃ τὴν ἑθνικὴν ὑπόθεσιν· ἂν δὲ διὰ κοινοβουλευτικῶν ἀγῶνων ματαίων καὶ ἀκαίρων, ζητήσῃ νὰ παρασκευάσῃ τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους εἰς ὑπερτάτας δοκιμασίας, θὰ συγκομίσῃ μόνον ἀπογοήτευσιν καὶ ἀποθάρρυνσιν. Τὸ ἔθνος ἤδη ἔχει ἀνάγκην ἀφ' ἐνὸς νὰ πεισθῆ περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν διεπόντων τὰς τύχας αὐτοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐμφορηθῇ ὑπὸ ἀπεριορίστου πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης· Ἄλλ' οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἕτερον ἐπιτυχάνεται, ἐὰν ἀτενίζον πρὸς τὸ βουλευτήριον βλέπει μόνον διεξαγόμενον διὰ τῶν τετριμμένων ὀπλῶν τὸν αἰώνιον ἀγῶνα περὶ τοῦ τίς τί ἀρετῆς ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου. Τοιοῦτοι κοινοβουλευτικοὶ ἀγῶνες διεξαγόμενοι εἰς τὰς παρμυνοῦς μεγάλων συμβάντων κατ' οὐδένα τρόπον πειθοῦσι τὸν τόπον περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἡγετῶν τοῦ ἔθνους, οὐδὲ εἰσὶν ἐπιτήδεια νὰ ἐμπνεύσωσι ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτοὺς· καὶ ἐν τούτοις ἄνευ τούτων τὸ ἔθνος δὲν δύναται νὰ ῥιφθῆ εἰς τοὺς ἑθνικοὺς ἀγῶνας μετὰ τοῦ ἀγίου ἐκείνου ἐνθουσιασμοῦ, δι' οὗ ἐπετελέσθησαν πάντοτε ὑπὸ τῶν μικρῶν κρατῶν τὰ μεγάλα ἔργα.

ἔχομεν ἐν τούτοις δ' ἐλπίδας, ὅτι ἡ ἡμετέρα βουλή δὲν θὰ παραγνωρίσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὴν κρισιμότητα τῶν καιρῶν καὶ τὴν σοβαρότητα τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων, ὥστε διὰ πολιτείας ἀναξίας αὐτῆς καὶ τῶν περιστάσεων, καταπροδώσῃ τὴν ἑθνικὴν ὑπόθεσιν, ἐμβάλλουσα εἰς τὴν συνειδησὶν τοῦ τόπου, διὰ ταπεινῆς πολιτείας, τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν· ὅτι μόνον αὐτῆς μέλημα ἐστὶν ἡ ἐντιμὸς λύσις τοῦ μεγάλου ζητήματος καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνου θὰ κατατρίψῃ τὰς ἑαυτῆς δυνάμεις, θυσιάζουσα εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἑθνικῶν πόθων πάντα τὰ δευτερεύοντα ζητήματα, ὧν ἡ ἀνακίνησις ἐστὶν ἐν τῷ παρόντι ὡς παράχρῳδος τόνος ἐντελεστάτης μουσικῆς συναυλίας. Ἄλλοίμονον ἂν τὴν ἀρμονίαν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἔθνους διαταράξῃ κακὸς τόνος καὶ ὁ τόνος οὗτος ἐκπεμφθῆ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου τῆς Πατρίδος! Οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι πρέπει νὰ κατανα-

νοήσωσιν ὅτι πολιτεία τῶν πολιτευτῶν ἡμῶν ἐν τῷ παρόντι μὴ ἐκπροσωποῦσα τὴν ἰδέαν τοῦ ἔθνους, δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως· ἡ ἰδέα τοῦ ἔθνους σήμερον εἶναι ἡ καταδίκη τοῦ ἐπικρατοῦτος συστήματος, συστήματος ταπεινοῦ ἐγωϊσμοῦ διαφθειρόντος καὶ θύοντος ἀσπλάγχυνος τὰ πάντα, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου, εἰς θεραπείαν ἀκράτου φιλαρχίας.

Περὶ γυμναστικῆς.

Ὁ κ. Βαρθελεμῦ Σαιντ-Γλαίρ ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, γνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ἐκ περισπουδάστων αὐτοῦ συγγραμμάτων, διακρίνεται καὶ διὰ τὰς ἐπὶ τῆς γυμναστικῆς σπουδαιοτάτας μελέτας του, περὶ τῆς ἰδίου ἐξέδωκε σύγγραμμα «Πρακτικὴ Γυμναστικὴ καλούμενον ἐκ τοῦ συγγράμματος τούτου τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον μέρος παραθέτομεν ἐνταῦθα ἐν μεταφράσει, ἥδη ὅποταν συζητεῖται παρ' ἡμῖν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ πρόνοιᾳ καταβάλλεται πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ μαθήματος τῆς γυμναστικῆς εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους· καὶ ἐνταῦθα ἰδιαίτερος, ἐπεμελεία τοῦ κ. Γυμνασάρχου, ζητεῖται νὰ ἀπολαύσῃ ἡ νεότης τῶν σχολείων τὰ ἐκ τῆς λελογισμένης σωματικῆς ἀσκήσεως πλεονεκτήματα.

Δὲν ὑπολείπεται τὴν σήμερον κατὰ τῆς γυμναστικῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πανταχοῦ διαδεδομένης, παρὰ μία ἐτι πρόληψις, ἀβάσιμος μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἥτις ὅμως δὲν παύει ἀποπλανοῦσα ἀκόμη πνεύματά τινα. «Πρὸς τί αἱ σωματικαὶ αὐταὶ ἀσκήσεις; Δὲν θέλω νὰ κάμω τὸν υἱόν μου ἀθλητὴν, σχινοβάτην, ἀκροβάτην.» Ἴδου τί ἀκοῦει τις συχνακίς ἐπαναλαμβανόμενον ὑπὸ ἀνθρώπων· οἷτινες ἄλλως τε οὔτε ἀγάπης διὰ τὰ τέκνα των στεροῦνται οὔτε κρίσεως.

Οὐχ' ἦττον ὅμως σπουδαίως πλανῶνται οἱ νομίζοντες ὅτι τῆς γυμναστικῆς ἀντικείμενον εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς περιττῆς ἐκείνης ἐπιδειξιότητος ἥτις πραγματικῶς μόνον εἰς ἀνθρώπους προωρισμένους διὰ τὸ στάδιον ἀρμόζει ἢ τῆς Ἡρακλείου ἐκείνης δυνάμεως ἥτις δύναται νὰ κινήσῃ τὸν θαυμασμὸν τῶν περιέργων εἰς τὴν ἀγοράν.

Ὅχι! ὁ σκοπὸς τῆς γυμναστικῆς εἶναι τὸ ἀντιόν σπουδαῖον καὶ ὠφέλιμον. Ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι οὐσιωδῶς ἠθικός· ἂν δὲ ἡ γυμναστικὴ σκόδῳ συνεισέφερεν εἰς βελτίωσιν τοῦ χαρακτήρος, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, συγχρόνως δὲ καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ, πράγματι ἤθελεν εἶσθαι ἀναξία τῆς ἐλαχίστης προσεχῆς. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡ ἀνθρωπίνη φύσις θὰ εἶναι τοιαύτη οἶεν ὁ Θεὸς ἐποίησεν αὐτὴν, τοῦτέστι σύνθετος ἐκ δύο διαφορῶν συστατικῶν, τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, αἱ ἐνεργούσιν ἐπ' ἀλλήλων, κατὰ τὴν διάρκειαν ταβίου τούτου, ἡ καλλιέργεια τῶν δύο τούτων οὐ στατικῶν θὰ ἦνε διὰ πάντα ἀσκούντα τὸ ἐγνυσσάτῳ, καὶ ἐνοοῦντα τὸν ἐν τῷ κόσμῳ τοῦθι.

προορισμόν του, καθήκον ἐξ οὗ παραδόξως μεγάλην θά ἀπολαμβάνη ὠφέλειαν.

Ἡ γυμναστική εἶναι ἡ κατὰ κανόνας ἐκπαιδεύσις τοῦ σώματος, ἔχει δὲ πρὸς αὐτὸ τὸν αὐτὸν λόγον ὅν καὶ ἡ σπουδὴ πρὸς τὸ πνεῦμα. Οὐδεὶς ἀρνείται ὅτι ἡ εὐφυΐα αὐξάνει καθ' ὅσον καλλιεργεῖται καὶ ἐξασκεῖται ἐν τῇ ἀναλογίᾳ δὲ ταύτῃ ἐνυπάρχει τὸ μυστήριον τῆς ἀνατροπῆς, τὴν ὅποιαν τόσας φροντίδας καταβάλλουσι πάντες ὅπως δώσωσιν εἰς τὰ τέκνα των. Δυστυχῶς ὁμοίως ἀγνοοῦσιν ὅποιαν ἐπιρροὴν ἔχει ἡ υγεία τοῦ σώματος, ἡ εὐρωστία καὶ ἡ κανονικὴ ἐνέργεια τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ τοῦ πνεύματος· ὡς ἐκ τῆς ἀγνοίας δὲ ταύτης οὐδόλως φροντίζουν νὰ καταστήσωσιν υγιᾶς, ἰσχυρὸν καὶ πειθήνιον εἰς τὴν ψυχὴν τὸ ὄργανον ὅπερ αὐτὴ διευθύνει. Ἐπαναπαύονται ἐπὶ τῆς αὐτομάτου ἀναπτύξεως τὴν ὅποιαν ἡ φύσις ἀπ' ἐαυτῆς παρέχει εἰς τὸ ἡμέτερον σῶμα, ὠθοῦσα αὐτὸ αὐθρομήτως καὶ μάλιστα κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, εἰς κίνησιν καὶ ἐνέργειαν· οὐδόλως δὲ παρατηροῦσιν, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτὴ δύναται ἀπιταθῆ ὑποβαλλομένη εἰς κανόνας, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν δύναται νὰ ἀναπτυχθῆ περισσότερον τὸ πνεῦμα ἐκ τῶν μαθημάτων εἰς τὰ ὅποια τὸ ὑποβάλλουσι καὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας ἣν ἐξ αὐτῶν ἀρύεται.

Ἄς μάθωσιν αἱ φιλόστοργοι μητέρες, οἱ δὲ συνειδητοὶ γονεῖς ὅς ἔχουσι πάντοτε ὑπ' ὄψει ὅτι καταστρέφουσι τὰ τέκνα τῶν, καὶ τοὺς προετοιμάζουσι πολλὰς λύπας, πολλὰς ἀδυναμίας, πολλὰ ἐλαττώματα, μὴ φροντίζοντες νὰ βελτιώσωσιν τὸ σῶμα των, ἐπιμελούμενοι αὐτὸ μετὰ τῆς αὐτῆς φροντίδος ἣν καταβάλλουσι πρὸς ἐπιμέλειαν τοῦ πνεύματος. Ἀμφοτέρω ταῦτα ἔχουσι ἀνάγκη διδασκαλίας οὐ μόνον συνειδητῆς ἀλλὰ καὶ αὐστηρᾶς.

Ἡ ἐκπαιδεύσις αὐτὴ τοῦ σώματος καθίσταται κατὰ τοσοῦτον ἀναγκαία καθ' ὅσον ὁ ἑκπεπολιτισμένος βίος λαμβάνει καθ' ἑκάστην μεγαλειτέρας προόδους, καὶ ἡ εὐζωία πλέον εὐαπόκτητος καὶ ἐντελεστετέρα οὖσα, μᾶς προωθεῖ εἰς τὴν μάθησιν τῆς πηλὴν τῶν τοσοῦτων δεινῶν ἅτινα διαφθερίζουσι τὰ γένη.

Ἡ καλῶς λοιπὸν ἐννοουμένη γυμναστικὴ ἀποτελεῖ οὐσιαῶδες μέρος τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως. Οὐδόλως δὲ πρέπει νὰ ἐκπλησώμεθα ἂν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο ἐφείκυσε σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῶν διασημοτέρων φιλοσόφων τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ὡς τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ Lecke. Διότι οἱ σοφοὶ οὗτοι καὶ μεγάλοι νόες ἀπέδωσαν τὴν αὐτὴν σχεδὸν σπουδαιότητα εἰς τὰ περὶ υγιεινῆς καθὼς καὶ εἰς τὰ ἠθικὰ αὐτῶν παραγγέλματα, διὰ τῆς συστάσεως δὲ τῶν πρώτων ἠλπίσαν ὅτι θέλουσι ἐπιτύχει καὶ τὰ δευτέρα· ἐπειδὴ ἐγνώριζον καλῶς ὅτι τότε μόνον διαφθέρεται τὸ σῶμα ὅταν ἐπιτρέπωμεν εἰς αὐτὸ νὰ καταλάβῃ ἑξουσίαν ἡ ὅποια δὲν τῷ ἀνήκει, καὶ ὅταν δὲν συνειθίζωμεν αὐτὸ ἐνωρὶς εἰς τὴν ἀπόλυτον ὑποταγὴν καὶ ὑπακοήν, τὴν ὅποιαν ὀφείλει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον.

Ἡ γυμναστικὴ λοιπὸν δὲν εἶναι παιδιὰ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οὐ μικρὰς ἡδονῆς πρόξενος γίνονται εἰς τὰ παραδιδόμενα εἰς αὐτὴν νέα σώματα, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀρκεῖ ἀπαξ νὰ ἴδῃ τις κατὰ τινὰ ὥραιαν ἡμέραν παιδιὰ γυμναζόμενα ἐν τινὶ γυμναστηρίῳ ὅπως γνωρίζῃ ὅποιαν διασκεδάσιν εὐρίσκουσιν εἰς αὐτὰ καὶ ἕπειτα ζωηρῶς ζωγραφίζεται ἐπὶ τῶν δρασεῶν αὐτῶν προσώπων· ἀλλ' αἱ συνήθειαι παιδιᾶ μετὰ τὰς ἀκανονιστοὺς καὶ ἀτάκτους κινήσεις των, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναπληρώσωσιν τὴν γυμναστικὴν, ἐν ᾧ τὸ ὑψιστόν ἢ γυμναστικὴ οὖσα τακτικὴ καὶ κεκανονισμένη οὐδόλως ἀποκλείει τὰς παιδιὰς, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν μόνην διασκεδάσιν τῶν παίδων.

Ἄν ἡ γυμναστικὴ διαφέρει τῆς παιδιᾶς οὐχ' ἦτον διαφέρει καὶ τῆς ὀρθοποδίας. Διότι τῆς μὲν ὀρθοποδίας σκοπὸς εἶναι ἡ διόρθωσις τῶν κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦττον σοβαρῶν ἀσχημιῶν τοῦ σώματος τῶν παίδων, ἀποτελεῖ δὲ σπουδαῖον μέρος τῆς ἰατρικῆς εἰς τὰς φροντίδας τῆς ὅποιας πρέπει νὰ ἀφίνωμεν αὐτήν. Ἐν ᾧ ἡ γυμναστικὴ γενικῶς μόνον τὰ καλῶς ἐσχηματισμένα σώματα ἀποβλέπει· καὶ

ὕνεται μὲν νὰ θεραπεύσῃ ἐμμέσως ἀσθενείας τινὰς, καὶ ἂν ἦναι προεχωρημέναι, ἀλλ' ἡθεοθεία δὲν εἶναι τὸ κύριον αὐτῆς ἀντικείμενον. Μᾶλλον προλαμβάνει τὸ κακὸν στερεοῦσα τὴν υγιείαν καὶ ἐνδυναμοῦσα πάντα τὰ ὄργανα, τὰ ὅποια ἐξασκεῖ μετὰ δυνάμει καὶ συνεχείας.

Ὁ δὲ τῆς γυμναστικῆς λοιπὸν ἐξασκούμενος παῖς νομίζω ὅτι θέλει εἶναι υγιῆς, οὐδὲν δὲ δύσμορφον θὰ ὑπάρχῃ ἐν αὐτῷ. Ἄλλως τε θὰ ἦναι κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἦττον ἰσχυρότερος, εὐδιαθετότερος, ἐπιδεικνύων καὶ πολὺ καλλίτερον ἐσχηματισμένον τοῦ μὴ γυμναζομένου. Διότι μόνη ἡ γυμναστικὴ δύναται νὰ προκαλέσῃ, ἐν τῇ σωματικῇ συστάσει τοῦ παιδὸς τούτου, ἀπασαν τὴν ἀνάπτυξιν ἣν συνεπάγεται, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν καὶ ἡ γραμματικὴ ἐκπαιδεύσις δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ ἀπάσας τὰς προόδους, τῶν ὁποίων αἱ διανοητικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις εἶναι ἐπιδεκτικαί.

Ἴδου ὁ εἰδικὸς σκοπὸς τῆς γυμναστικῆς.

Ἄλλὰ πῶς δύναται αὐτὴ νὰ τὸν ἐπιτύχῃ;

Διὰ τακτικῶν ἀσκήσεων τὰς ὅποιας πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ συνδυάζῃ ἐπιτηδεῖως καὶ εἰς τρόπον ὥστε, ἕκαστον μέρος τοῦ σώματος νὰ ὑφίσταται ἴδιον εἶδος κινήσεως, κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τὸ μέρος τοῦτο καθ' ἀπασαν αὐτοῦ τὴν ἰσχύιν καὶ εὐκαμψίαν.

Ἐκαστος παῖς πρέπει νὰ ἐπιιδεῖται εἰς τὰς τακτικὰς ταύτας ἀσκήσεις τοῦλάχιστον τρεῖς τῆς ἑβδομάδος. Ἄν ἦναι δὲ δυνατόν καὶ καθ' ἑκάστην.

Ἄν αἱ ἀσκήσεις διαταχθῶσι καλῶς καὶ ἡ ἐπαλλήλια αὐτῶν εἶναι κανονικὴ καὶ συνεχὴς, μετ' οὗ πολλὰ θὰ φιλῶσιν εἰς κατάστασιν ὥστε οἱ κόποι καὶ αἱ ταλαιπωρίαι νὰ τῷ καθίστανται ἀνεπαίσθητοι. Τότε οἱ μῦς θὰ ἀποκτήσωσιν ἀρκετὴν τραχύτητα καὶ εὐκαμψίαν ὥστε νὰ περιφρονῶσι καὶ τὰς ἐπιμοχθωτέρας ἀσκήσεις καὶ νὰ ἐκτελῶσιν αὐτὰς ἀνευ τῆς ἐλαχίστης δυσχερείας μάλιστα δὲ μετ' ἀκρας ἀμεσημνσίας καὶ εὐχαριστήσεως.

Ἄλλως τε, ἐννοεῖται οὐκ ὀρθὸν, ὅτι πρέπει νὰ μετριάζωμεν τὰς ἀσκήσεις καὶ βαθμῶδ' ἐν τὰς αὐξάνωμεν κατὰ τὰς σωματικὰς δυνάμεις ἑκάστου παιδὸς, τὴν ἡλικίαν, τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν κράσιν αὐτοῦ. Διότι τοῦ μὲν οἱ μῦς τῶν βραχιόνων εἶναι ἀδύνατοι, ἐν ᾧ τοῦ ἄλλου ἔχουσι ἀνάγκη ἐνδυναμώσεως οἱ μῦς τῶν κνημῶν. Τὸ στήθος τοῦτο εἶναι ἰσχυρότατον, ἐν ᾧ ἐκεῖνος μόλις ἀναπνεῖ. Διὰ τοῦτο πρέπει οἱ γονεῖς, οἱ διδάσκαλοι, ἰδίως δὲ οἱ ἰατροὶ νὰ κρίνωσι περὶ τῶν διαφορῶν τούτων, καὶ νὰ ποικίλωσι τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῶν κινήσεων κατὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἑκάστου.

Ἐπιπλέον ἀριθμὸς τις ἀσκήσεων οὐδόλως ἀρμοζουσῶν εἰς τὰς γυναῖκας, διότι εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὴν σεμνότητα καὶ τὴν αἰδῶ ἣτις ἐπιβάλλεται εἰς τὸ φύλον των. Παρατρέχοντες δὲ τὰς ἀσκήσεις ταύτας, τὰς ὅποιαις ἡ φιλοκαλία καὶ ἡ κρίσις τῶν μητέρων εὐκόλως δύναται νὰ διακρίνωσι, προσθέτομεν ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνηται φροντίς ὥστε νὰ μετριάζωται αἱ ἐν τῇ γυμναστικῇ κινήσεις τῶν νεανίδων. Διότι τὸ πρώτιστον θέλημα τῶν γυναικῶν εἶναι ἡ χάρις ἣτις ἄλλως τε ἐκ φύσεως εἶναι διακεχυμένη ἐπὶ αὐτῶν, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρήσῃ τις νὰ ταῖς ἀφαιρῇ τὸ ἐράσιμον τοῦτο προτέρημα, ζητῶν νὰ τὰς προκρίσῃ μετ' ἰσχύος ἣτις δὲν εἶναι προωρισμένη δι' αὐτὰς.

Πρέπει δὲ νὰ ἐπιταθῇ περαιτέρω ἡ αὐστηρότης καὶ νὰ μεταβληθῇ ἐπὶ τὸ κοσμιώτερον ἢ ἐκφρασίς των παραγγεμάτων διὰ τῶν ὁποίων παραγγέλλουσι καὶ διατάσσωσι τὰς ἀσκήσεις εἰς τὰς νεανίδας.

Ἄντι δηλαδὴ τῆς ἐπιτακτικῆς βραχυλογίας καὶ ξηρότητος τῶν στρατιωτικῶν σχεδὸν παραγγεμάτων τῶν ἀπευθυνόμενων εἰς τοὺς παῖδας, ὁ εὐφυῆς προγυμναστής πρέπει νὰ σχηματίσῃ φράσεις περιεκτικωτέρας καὶ ἦττον τραχείας. Διότι ἀπρεπὲς εἶναι, προκειμένου καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἐπιουσιωδῶν πραγμάτων, νὰ συνηθίζῃ τὸ οὗς καὶ τὸ ἀβρόν πνεῦμα τῶν γυναικῶν εἰς ἐντυπώσεις ἥμισυ σεμνάς.

Αἱ γυναῖκες ἔχουσι περισσότεραν ἀνάγκη τῆς

γυμναστικῆς ἢ οἱ ἄνδρες. Διότι τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια ὁ ἐκπεπολιτισμένος βίος ἀντιτάσσει εἰς αὐτὰς εἶναι πολυαριθμότερα καὶ ὀλεθριώτερα τῶν ἄνδρων, καὶ διὰ τοῦτο χρειάζεται ἡ γυμναστικὴ ὥστε νὰ ἐπέρχηται ἀρωγὸς εἰς αὐτὰς καὶ νὰ τὰς βοηθῇ ἵνα ὑπερπηθῶσι τοὺς φοβεροὺς τούτους σκοπέλους τῆς ὑπάρξεώς των.

Ποτὲ μὴ λησμονώμεν ὅτι αἱ γυναῖκες θὰ καταστῶσιν ἡμέραν τινὰ μητέρες, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προετοιμάζωμεν αὐτὰς πρὸ πολλοῦ διὰ τὸ μέγα τοῦτο καθήκον, καὶ χάριν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ χάριν τῆς γενεᾶς ἣν κέλονται νὰ διακονήσωσι.

Πρέπει δὲ νὰ λαμβάνωμεν διαφόρους προφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν ἀσκήσεων τὰς ὅποιαις διδάσκει ἡ γυμναστικὴ. Ἴδου ὁ γενικὸς κανὼν· εἶναι ἀνάγκη ἀρκετῶν ἀσκήσεων ὅπως ἀναπτυχθῇ καλῶς τὸ σῶμα καὶ δυναθῇ οὕτω νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰς ποικίλας περιστάσεις αἱ ὅποιαις δυνατόν νὰ τῷ ἀκολουθήσωσι· δὲν πρέπει ὁμοίως νὰ καταχωρῶμεθα αὐτὰς, διότι δυνατόν οὕτω νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν ἀνάπτυξιν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν ἐμποδίζομεν τὰς προόδους τοῦ πνεύματος ἐπιβαρύνοντες αὐτὸ δι' ὑπερβολικῆς διανοητικῆς ἐργασίας.

Ἄπασαι αἱ ἀσκήσεις τῆς γυμναστικῆς, ὅποιαίδηποτε καὶ ἂν ᾖσι, προκαλοῦσαι τὴν ἐντασιν τῶν δυνάμεων δὲν δύναται παρὰ νὰ μεταδώσωσιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς πνεύμονας κίνησιν ἐνεργητικὴν καὶ λίαν ὠφέλιμον.

Μεταξὺ τῶν ὀργάνων ὁμοίως τούτων οἱ πνεύμονες ἔχουσι καὶ ἴδιον τρόπον ἀσκήσεως, τὸ ἄσμα, τὸ ὁποῖον θεωρῶ ὡς μέρος ἀναπόσπαστον τῆς γυμναστικῆς. Περιττὸν δὲ νομίζω νὰ κάμω λόγον περὶ τῆς ὠφελείας ἣτις προκύπτει ἐκ τοῦ ἄσματος, νὰ κανονίζῃ δηλ. εἰς πολλὰς περιστάσεις τῶν ἀκριβῆ ρυθμῶν τῶν κινήσεων· ἐκτὸς τούτου ὁμοίως ἔχει καὶ τὸ προτέρημα νὰ ἐξασκῶσιν ἀμέσως τὸ στήθος διὰ κινήσεως ἰδιαζούσας αὐτῷ.

Εἰς τὰ ἀρμονικὰ ὁμοῦ ἄσματα νομίζω καλὸν νὰ προστεθῶσι καὶ κανονικαὶ καὶ ἰσχυροὶ φωναί, ὁμοίαι πρὸς τὰς τῶν στρατιωτικῶν παραγγεμάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτον λίαν ὠφέλιμον θὰ ἦτο νὰ συσταθῶσι σχολεῖα τוניσμοῦ εἰς τὰ γυμνάσια, ὁμοία μετὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν ταγμάτων. Διὰ τούτων ἡ δύνατον νὰ ἐνδυναμώσωσι πολλὰ νεαρά στήθη.

Προκειμένου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου προσθέτω ὅτι λίαν φρονίμως θὰ ἐπραττον προσθέτοντες εἰς τὰς ἀσκήσεις τῆς γυμναστικῆς καὶ κινήσεις καθαρῶς στρατιωτικὰς ὅπερ καὶ λίαν εὐκόλον διὰ τοὺς παῖδας καὶ τοὺς νέους εἶναι, καὶ διασκεδαστικὸν καὶ ὄχι ἀνωφελές. Τὸ παράτημα δὲ τοῦτο τῆς γυμναστικῆς εἶναι εὐκόλον νὰ ἐισαχθῇ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα καὶ εἰς αὐτὰ τὰ προκαταρκτικὰ, ἐνθα θὰ παρασκευάζῃ ἀνεπαίσθητους, οὕτως εἰπείν στρατιώτας σχεδὸν ἐτοιμοὺς διὰ τὸν στρατόν, εἰς τινὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Ἑλβετίαν, κατέστησαν τὸ τόσον ἀπλοῦν ἅμα καὶ ὠφέλιμον τοῦτο μάθημα ὑποχρεωτικόν.

Τὸ ἡμέτερον δὲ ἔθνος δὲν εἶναι τὸ πρῶτον ἡδὴ ἐν Εὐρώπῃ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στάδιον τοῦτο ἐνθα οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας τόσον ὠφέλιμα παραγγεμάτων μᾶς ἔδωσαν. Διότι πρὸ ἡμῶν ἄλλοι σύγχρονοι λαοί, γείτονες καὶ ἐπάμιλλοι ἡμῶν, προσεπάθησαν νὰ ἀνανεώσωσι τὰς ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαιότητος καὶ νὰ ὀργανίσωσιν αὐθεντικῶς τὴν γυμναστικὴν.

Ἄν Ἀγγλῶν ἐνθα ἡ κυβερνήσις πάντοτε ἀφίνει εἰς τὰς ἐλευθέρους προσπαθείας τῶν ἰδιωτῶν, τὴν φροντίδα τῆς διδασκαλίας ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, δὲν ἀπαντᾷ τις οὐδὲν δημόσιον κατάστημα γυμναστικῆς· ἀλλὰ τὸ ἀποδεικνύον ἡμῖν ὅτι παρ' αὐτοῖς μεγάλως καλλιεργεῖται ἡ γυμναστικὴ εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ 1780, τὸ περὶ γυμναστικῆς εἰδικὸν σύγγραμμα τοῦ Gufler εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἐκτὴν ἔκδοσιν.

Ἐν Σαξωνίᾳ, Ἑλβετίᾳ, Σουηδίᾳ, καὶ Πρωσίᾳ, αὐταὶ αἱ κυβερνήσεις ἀπὸ πεντηκονταετίας φροντίζουσι πρὸς διάδοσιν τῆς χρήσεως τῶν κανονικῶν ἀσκήσεων· παρέχον δὲ ἀπόλυτον προστασίαν εἰς τὸν ἀξίειπαινον καὶ φιλανθρωπον ζῆλον

ἄνδρων τινῶν, οἵτινες περὶ τὰ τέλη τοῦ τελευταίου αἰῶνος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος, ἔσχον τὴν μεγαλεπίβουλον ἰδέαν νὰ εἰσάξωσι τὴν γυμναστικὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἡ Σάλτσμαν, ἐν Σαξωνίᾳ, τὸ 1785· ὁ Πεσταλόστιος ἐν Ὑβερόβουρῳ τὸ 1790· πεντήκοντα ἔτη βραδύτερον ὁ Λένγκ, ἐν Σουηδίᾳ, ἔθθα ἔχει ἰδρυθῆ ἐπίτηδες ἐθνικὴ Ἀκαδημία τῆς γυμναστικῆς, ἐν Βερολίῳ ὁ περιφθόρος Ζουάν, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1810 μέχρι τοῦ 1820 συνεκίνησεν ὀλόκληρον τὴν Γερμανίαν· ὁ κύριος Κλιῆς ἐν Βέρνῃ, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ὀπλίων τὰ ὀνόματα δύναται τις νὰ ἀναφέρει, ἐνησχολήθησαν μετ' ἐπιμονῆς σφειδίσει τέλος ὑπὸ ἐπιτυχίας νὰ ἀνιδρύσωσι καὶ ἐμζυχώσωσι τὴν παρημελημένην ταύτην διδασκαλίαν.

Προδήλωσεν ἡ ἀναγέννησις αὐτῆ τῆς γυμναστικῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπενέγειαν τῶν ἰδεῶν τοῦ Δεζσαρτ καὶ τοῦ Ρουσσώ, ἀποδεικνύει δὲ ναντιρρήτως τὴν ὀφέλειαν ἣν παρήγαγεν ἡ δημοσίευσις τοῦ Αἰμιλίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ ἀκουσμα τοῦ θανάτου τοῦ Θρασυβούλου Ζαίμη, γόνου περιφανοῦς οἰκογενείας καὶ ἀνδρὸς ἀνελεύθητος εἰς τὰ ὑπάτα τῆς πολιτείας ἀξιώματα, συνεκίνησε βαθεῶς τοὺς ἐνταῦθα ἐκλεκτοὺς φίλους του καὶ τοὺς παρ' ἡμῶν πολυπληθεῖς συνεπαρχιώτας του, οἵτινες οὐδέποτε ἐπαύσαντο τιμῶντες καὶ ἀγαπῶντες αὐτόν. Εἰς ἐνδειξιν πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνδρός, κατὰ τὴν ὥραν τῆς κηδείας, ἐκλείσαν παρ' ἡμῶν πολλὰ ἐργαστήρια καὶ καταστήματα, ὁ δὲ κ. Δήμαρχος ἐνετείλατο ἐν Ἀθήναις τὸν βουλευτὴν ἡμῶν κ. Ρικάρην νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν νεκρὸν στέφανον ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. Ὁ θάνατος τοῦ Ζαίμη, σὺν τοῖς ἄλλοις, δεινὸν κατήνεγκε τραῦμα καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ παρ' ἡμῶν ἀποστολέτου γερῆτος κ. Ἰωάννου Ζαίμη, πρὸς πατρός θεοῦ τοῦ ἀποδεδειγμένου, εἰς τὸ ἔργον καὶ ἐνάρετον γῆρας τοῦ ὁποῦ ἐπιφύλασσετο αὐτῆ τελευταία καὶ βαρεῖα συμφορὰ, ἔφ' ἣν ἡ πόλις ἀπασα διαβιβάζει τῷ σεδαστῶ γερῆτι θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια.

Ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Κακουριτοδικείου διεξήχθη ἐπὶ δύο ἡμέρας, Δευτέραν καὶ Τρίτην τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ κατὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Θεοφ. Γερουσίη καὶ τριῶν αὐτοῦ ὑπαλλήλων κατηγορία. Ὡς γνωστὸν, ὁ κ. Γερουσίης εἶχε κατηγορηθῆ πρὸ τινῶν ἐτῶν, ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα οικονομικῶν ἀρχῶν, ὅτι διὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπιστάτων του καὶ πρὸς καλλιέργειαν κτημάτων περιελθόντων αὐτῷ δυνάμει τοῦ περὶ δηλώσεων ἐθνικῶν γαιῶν νόμου, κατέστρεψε σημαντικὸν μέρος ἐθνικοῦ δάσους κατὰ τὸν δῆμον Δύμης τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν. Εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὰ φιλόνομα φρονήματα τοῦ κ. Γερουσίη, οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐγεννήθη ποτὲ ἡ ὑπόνοια μὴ τυχὸν ὁ συμπολίτης ἡμῶν οὗτος ἠλθισμὸν ἑαυτὸν καὶ ἐγένετο λυμῶν τοῦ δημοσίου πλούτου, ὡς ὁ ἔσχατος ἀγροῖκός ποιμὴν, ὅπως κατεβλήθη σπουδὴ νὰ καταδειχθῆ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ διεξαχθῆ κατ' αὐτοῦ ἡ προκειμένη δίκη νὰ προκύψῃ ἐξ εὐρυτάτης ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ὅτι ὁ ἀξιότιμος οὗτος πολίτης ἐγένετο θύμα τοῦ ὑπερβάλλοντος ζήλου οικονομικῶν ὑπαλλήλων ἀκρατήτων ἐν ταῖς ταμιευτικαῖς αὐτῶν τάσεσι καὶ δικαστικῆς κρίσεως ἐπιτηδευομένης ἀκαίρον ἀνεροληψίας. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι ἐκδηλοῖ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἰδιοτροπίας ἀξιοθρηνητῆς ὅταν ἀναλογισθῆ τις ὅτι παρ' ἡμῶν ἀτιμωρητὶ κατεστράφησαν ἀπέραντα δάση, ὅτι ὁ δημόσιος οὗτος πλοῦτος διατελεῖ πάντοτε ἀπροστάτευτος εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀγροίκων καὶ τῶν κοκοβούλων, καὶ ὅτι σύρεται ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ βήματος ἄνθρωπος οὔτε παρβαλάφας τὰ δημόσια συμφέροντα, οὐδὲ διανοηθεὶς κἂν νὰ παραβλάψῃ αὐτὰ, ἀγεται νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ἐξερρώθησαν παρ' ἡμῶν οἱ νόμοι καὶ ἀνετραπί-

ἡ ἐννομος τάξις. Ἡ κοινωνία ἡμῶν ἐπαναλαμβάνομεν, ἥτις γνωρίζει τὸν κ. Γερουσίην μόνον ἐκ πράξεων ἀγαθῶν, ὃν ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ διὰ τὰ φιλόνομα αὐτοῦ φρονήματα καὶ τὰ φιλόνομα αἰσθήματα, οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐδίστασε περὶ τῆς ἀθωότητός τός καὶ μετὰ συγκινήσεως καὶ εἰλικρινοῦς χαρᾶς ἐπεκρότησαν εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων, ἣτις ἐκήρυξε πανηγυρικῶς τὴν ἀθωότητά του ταύτην.

Δὲν συμμεριζόμεθα τὴν εὐχὴν ἣν συνάδελφος ἐφημερὶς ἐκδιδόμενη ἐνταῦθα ἐξέφρασεν ἐπ' ἐσχάτων περὶ παύσεως τοῦ Βισαγγελέως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Ἰωάνν. Βερέτας, ὡς δῆθεν ἀνυποπόρου. Ὁ κ. οὗτος ἄφ' ἧς ὑπερτερεῖ παρ' ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἰκανῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπερσίας καὶ διεξήγαγεν αὐτὴν τιμῶς καὶ ἀμερολήπτως, οὐδ' ἤγειρεν ἐναντίον αὐτοῦ βία παρὰ ἴσους, νὰ λογισθῆ ἡ ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσις του εὐκατα. Ἦσως ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἐν γένει παρ' ἡμῶν δὲν λειτουργεῖ ὅπως ἔδει ἐν πᾶσιν, ἀλλὰ τοῦτο ἔγκριται εἰς αἴτια πόρρω κείμενα τοῦ ἀτόμου τοῦ νῦν Βισαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, τὰ δὲ εἰσαγγελικὰ ἡμῶν πράγματα δὲν ἐδεινώθησαν ἀφ' ἧς ἦλθεν ἐνταῦθα ὁ κ. Βερέτας, νὰ εὐχρηθῶμεν τὴν ἀπομάκρυνσίν του.

Πολλὰ ἀκούονται παράπονα κατὰ τῆς ἡμετέρας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἣτις μὴ ἐπιβλέπουσα τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ γίνεται ἀφορμὴ νὰ ληστεύονται οἱ πολῖται ὑπὸ ἀσυνειδήτων πωλητῶν Βεβαίουσιν ἡμᾶς ἀξιοτίμοι συμπολίται ὅτι ἡ ἐλλειπὴς ζύγισις ὅλων τῶν ἐδωδύμων ἦθη εἰς βαθμὸν ἀξιοθρήνητον, πρὸ πάντων ὅμως ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κρεάτων ὁ περὶ τὴν ζύγισιν δόλος, ὡς εἰπεῖν, ἐνομιμοποιήθη καὶ ἐγένετο τόσον οἰκίος εἰς τοὺς πωλητὰς καὶ τοὺς ἀγοραστὰς, ὥστε ἐκείνοι μὲν οὔτε αἰδοῦνται οὔτε φοβοῦνται ἐξασκούντες αὐτὸν ἐν τῷ φανερῷ, οὔτοι δὲ δὲν ἐκπλήσσονται ὑφιστάμενοι αὐτόν. Τοιαύτη ἀνοχὴ ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας ἐκίθησι τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς καὶ δεόν νὰ παύσῃ.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Παναγιώτης Μῶρος καὶ Ἀγγελικὴ Μῶρου ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Καλλιόπης συζύγου Χρ. Καγιᾶνα τὴν ἔσυρον εἰς τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῆς κόμης καὶ τὴν ἐτραυματίσαν εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον κατὰ τὴν ἀγορᾶν ἁΜερικῶν τοῦ Βασιλ. Ἀλεξόπουλος ἐράπισεν ἐνώπιον πολλῶν πολιτῶν τὸν ἀστυνομικὸν κλητήρα Μιχ. Ζαχουλίτην. Πρὸ δέκα πέντε σχεδὸν ἡμερῶν ἄλλος τις πάλιν ἔσυρε πιστόλιον κατ' ἄλλου ἀστυνομικοῦ κλητήρος εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως κάτωθι τῆς Λέσχης· ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκείνῃ ἐξεθέσαμεν τινὰ περὶ τῆς περιφρονησεως τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς κατ' αὐτῶν ἐπιθέσεως τῶν παλληκαρίων, αἵτινα δὲν ἐπαναλαμβάνομεν, διότι οὐδεὶς εἶναι διατεθειμένος νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς παρόμοια μικρὰ πράγματα.

Ἐντὸς τοῦ ἐνταῦθα καφενείου Τζερακλῆ ὁ Ἰωάννης Καρᾶς ὀλίγου δεῖν, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐγένετο θύμα Ἀθανασίου Νάτζα τινὸς ὅστις ἐπετέθη κατ' ἐκείνου διὰ φονικοῦ ὄπλου. Οἱ παρατυχόντες παρεμβάντες ἐματαίωσαν τὴν ἐπιθέσιν.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐσπέραν εἰς τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἐνταῦθα ἐδρευόντος τάγματος, μετὰ τὸν φυγαδικὸν Βασιλ. Τζάμα καὶ τινος ἄλλου εἰσέβαλον εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ Ἀνδρ. Στέργιου, ἐκακοποίησαν τὸν οἶνοπώλην, συνέτριψαν τὰ σκεῦή του καὶ ἀπήλθον ἀνενόχλητοι.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἔξωθι τοῦ ἐνταῦθα τελωνείου συνεπλάκησαν πρὸς ἀλλήλους δύο ναῦται ἐκ Γαλαξειδίου ὁ Χαρ. Ἀναναξ καὶ ὁ Σπυρ. Μαντζομόρτες, καὶ ἀποτέλεσμα τῆς ἐριδος ταύτης ὑπῆρξεν ὁ καιρὸς τραυματισμὸς τοῦ δευτέρου ὑπὸ τοῦ πρώτου διὰ μαχαίριδιου κατὰ τὴν ὀμοπλάτην. Ὁ τραυματισθεὶς διατρέχει κίνδυνον ζωῆς.

Μανθάνομεν ὅτι κατὰ τοῦ Δημάρχου Δύμης Θάνου Γιαννοπούλου ἐδόθη προχθὲς εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Βισαγγελέα καὶ ἐτέρα μετὰ τῶν πολ-

λῶν μῆνυσις ἐπὶ συμμετοχῇ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐνοικί-ασιν τῶν περισυνῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ δήμου του, ἧτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ άρθρου 439 τοῦ Πεν. Νόμου· προστίθεται δὲ μάλιστα ὅτι γνωστὸν τυγχάνει κατὰ τὸ ποσὸν καὶ τὸ ἐπελθὸν κέρδος ὅπερ ἀπὸ τοὺς συνεταίρους του ἔλαβεν ὡς μερίδιον. Φαίνεται καὶ ἐντεῦθεν ὅτι τὸ τέλος ἐπικρατήσαν σκότος ἀπέναντι τοιοῦτων ἀξιοποίνων πράξεων ἐπιμακρὸν διαδραματιζομένων ἤρθη πρὸ μικροῦ ἀπὸ τοῦ μέσου, ἐγεννήθη δὲ φῶς ὅπερ εὐχόμεθα ἐπ' ἀγαθῷ νὰ ἐδῆγήσῃ καὶ τῆς δικαιοσύνης τὰ γυργὰ καὶ ἄδολα πρὸς ἰκανοποίησιν τοῦ νόμου διαβήματα.

Ἐκ τῶν τελευταίων εἰδήσεων τῆς Τεργεσταίας ἀνέας Ἡμέρας μεταφέρομεν τὰ ἐπόμενα: Ἡ ἀ' Εφ. τῆς Πετροπόλεως, συγκρίνουσα τὴν δῆλωσιν τοῦ βαρῶνου Χαύμερλε ὅτι ἐπὶ τῷ Ἑλληνικῷ ζήτημα δὲν ἔχει πρὸς τὸ παρὸν ἐπείγοντα χαρακτήρα πρὸς τὰς φιλοπολέμους δηλώσεις τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐπιλέγει ἀ' Ὁπ. ἐξηγήσωμεν τὴν μετὰ τῶν δύο ὑπουργικῶν δηλώσεων ἀντιθέσιν, δεόν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ αὐστριακοῦ ὑπουργοῦ, οἱ ἐξοπλισμοί, οὗς ἀνήγγειλεν ὁ κ. Κουμουνδούρος ὅ ἀπαιτήσωσιν εἰς ἰκανὸν χρόνον καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ πρόθεσις τῆς Ἑλλάδος νὰ πραγματοποιήσῃ ἰδίᾳ χεὶρὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν δυνάμεων δὲν διδίδε εἰς τὸ ζήτημα ἐπείγοντα χαρακτήρα. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐάν παραδεχθῶμεν, τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι, ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν ἐξοπλισμῶν, θὰ χαλαρωθῆ ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν, ἡ περὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος μέριμνα τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας; Ἡ ἀ' Εφημερὶς τῆς Βορείας Γερμανίας, μεταφράζουσα τὰς φράσεις ταύτας, ἐρωτᾷ τί σημαίνει ἡ λέξις ἀμερίμνα; ἀ' Ενεργὸς ἐπέμβασις τῶν δυνάμεων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, προστίθησιν, εἶναι σήμερον ὅσον δύναται τις νὰ φαντασθῆ ἀπίθανος. Ἡ Γαλλία, ἐνθερμὸς ἄλλοτε συνήγορος τῶν Ἑλληνικῶν διεκδικήσεων, μετέβαλεν ὀλοσχερῶς τακτικὴν καὶ ἡ ἀ' Γαλ. Δημοκρατία ὀμιλεῖ περὶ τῆς εἰς Ἑλλάδα ἀποστολῆς τοῦ στρατηγοῦ Τομασσὲν ὡς περὶ σμύθου.

Καὶ ἀ' φράσεις αὗται τοῦ ἡμιεπίδημου ὀργάνου τοῦ Βερολίνου ἀποδεικνύουσιν ἐκ περισσοῦ ὅσον τραχύνεται ὁσμηραὶ ἡ μετὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ αὐστρουγγαλικκοῦ συνδέσμου ἀντιθέσις, ἐξ ἧς ἀπορρέουσι κυρίως σήμερον πᾶσαι αἱ δυσχερεῖαι τῆς λύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Γλάδστον καὶ Βίσμαρκ εἶναι οἱ ἡγέται τῶν δύο στρατοπέδων, εἰς ἃ διαίρεται μικρὸν κατὰ μικρὸν ἡ Εὐρώπη. Ἀχι τοῦδε πᾶσαι αἱ ἀποπειραὶ εἰλικρινοῦς συνηθέσεως τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν ἀπέβησαν μάταιαι. Ὁ ἐν Βερολίῳ Ἀγγλος πρέσβευτής Ρούσσελ, ἀφῶ ἐπισκέφθη ἐν Φριδριχάφῃ τὸν Γερμανὸν ἀρχικαγκελάριον, μετέβη εἰς Λονδίνον, ὅπως μεταδώσῃ τὰς ἰδέας αὐτοῦ εἰς τὴν Βρετανικὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ὀφέλησεν. Ἡ ἀ' Εφ. τῆς Κολωνίας, ἀναπτύσσουσα τὰς ἰδέας τοῦ Βίσμαρκ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἰδέας τοῦ Γλάδστον, γραφεῖ, ἀ' Ἡ διάνοια τοῦ Βίσμαρκ εἶναι τοσοῦτον ὀξεῖα, ὥστε διορᾷ καὶ τὰς μᾶλλον φαντασιώδεις ἐπινοίας ἄλλων, ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ δὲν τὰς υἱοθετεῖ. Συμμερίζεται τὸν πόθον τοῦ Ἀγγλοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅπως ἐν Ἀνατολῇ ἀντὶ τῆς τουρκικῆς καθόδου κήσεως ἀνιδρυθῆ, κράτος ἐνομομοῦμενον, πεπολιτισμένον, χριστιανικὸν, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ὁ σύμμιγής πληθυσμὸς τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμοῦ δὲν παρέχει σήμερον στοιχεῖα τοιαύτης ἀναδημιουργίας. Ἀνεγνώρισε πρὸ πύλλου τὴν ἀνάγκην ἰσχυροῦ προχώματος κατὰ πάσης προελασεως τῆς Ρωσσίας πρὸς δυσμὰς καὶ νότον, ἀλλ' ὡς τοιοῦτον πρόχωμα θεωρεῖ κραταιὰν Αὐστρίαν, καὶ οὐχὶ τὴν Βουλγαρικὴν φυλὴν, ἣτις θὰ ἐχρησίμευεν ὡς προφυλακὴ τοῦ σλαβισμοῦ. Ἐβχεται τοῖς Ἑλλήσιν ἐξ ἄλλης καρδίας ν' ἀνανεώσωσι κατὰ τῶν Τούρκων τὰ ἀθάνατα μεγαλοεργήματα τῶν προγόνων τῶν κατὰ τῶν Περσῶν, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι μόνον δὲν εἶναι ἰσθπαλοὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ ὅτι ἡ Γερμανία οὔτε συμφέρον, οὔτε καθῆκον ἔχει νὰ τοὺς ὑποττανίξῃ, ἐάν παρὰ τὴν συμφουλήν τῶν δυνάμεων ἀποδοθῇ.

σι προύτως εις πόλεμον κατά των άπίστων. Φρονεί ότι όστις δέν είναι μεθ' ημών είναι καθ' ημών και ότι δέν δύναται νά παράσχη άπόλυτον πίστην εις τάς φιλικάς διαβεβαιώσεις ύπουργείου όπερ έν αντιθέσει πρός τό προκάτοχον, άμα τω σχηματισμώ του έστρεψε τά νώτα πρός τήν αυστρογερμανικήν συμμαχίαν και έξήψεν έρωτικά βλήματα πρός τήν Γαλλίαν και τήν 'Ρωσίαν. Στέργει τήν διατήρησιν τής ευρωπαϊκής συμφωνίας και δέν θ' άποχωρήσῃ τής ναυτικής διαδηλώσεως, εάν μη έπιτυχθῇ ό συμπεφωνημένος σκοπός, ή παραδοσις του Δουλινίου, θ' άρνηθῇ όμως τήν συμμετοχήν του εις πάσαν παραπλησίαν διαδήλωσιν και εις πάν άλλο έκβιαστικόν μέτρον κατά Τουρκίας»,

'Η συντηρητική «Σημαία» του Λονδίνου γράφει ότι τό πείραμα τής ευρωπαϊκής συμφωνίας απέληξεν εις τήν άπομόνωσιν τής 'Αγγλίας. 'Εάν ό Γλάδστων τήν ευρωπαϊκήν συμφωνίαν έθελούσε επί τής έγκαρδίου συνεννοήσεως μετά τής Γερμανίας και Αυστροουγγαρίας τό σχέδιον θά ήτον ίσως κατορθωτόν. 'Αλλ' ό Γλάδστων δέν έστρεψε τήν θυσίαν ταύτην τής φιλοτιμίας του. Νυν όμως ή φιλοτιμία αύτη τιτρώσκειται έτι δεινότερον διά τής διπλωματικής ήττης ήν ύπέστη. 'Η άπομόνωσις τής 'Αγγλίας είναι τόσον καταφανής, ώστε δέν έπιδέχεται αντίρρησην. 'Η Αγγλία άποχωρεί τής ευρωπαϊκής συμφωνίας, μηδέν έπιτυχούσα και μηδένα έχουσα σύμμαχον.

Έμπειρικόν Δελτίον.

Πάτριαι 31 'Οκτωβρίου 1880.

Σ τ α φ ί ς.— Καί σήμεραν άκόμη εύρισκόμεθα εις τήν εύάρεστον θέσιν εύάρεστους ν' αναγράφωμεν ειδήσεις περί σκφίδος. 'Εν 'Αγγλία μόν δέν μετήλλαξεν ή θέσις του είδους έπακοθησών, έν τή βορείω όμως Γαλλία ή ζήτησις εξακολουθεί άκριαία με φρ. 50—61, έν δε τή Μεσημβρινή ή τιμή άνήλθεν εις φρ. 48 και ή ζήτησις έπιτείνεται.

Μεγιστον μέρος του έν τω λιμένι ημών εύρισκόμένου πράγματος 'Επαρχιών ήγοράσθη πρός τάλ. 34—36 και πλειότερον διά καλάς τινας μερίδας, οίον Φιλιατρών κλπ. Αί τιμαί αύται ύποστηρίζόμεναι ύπό των κατόχων φαίνονται κατ' αρχάς παράλογοι, ούχ' ήττον μετά μικρόν ένδιδουσιν οι άγορασταί εις αύτάς, διότι μ' όλην τήν μεγάλην παρακαταθήκην έκ του περιουτου πράγματος, άνερχομένην κατά τον Αύγουστον εις 65 εκατομ. έν 'Ελλάδι άπομένουσιν άπώλητα μόνον 30 εκατομμύρια.

Ούτω και έκ των ύστέρων άποδεικνύεται ότι ή έν 'Ελλάδι κράτησις του προϊόντος ημών τούτου και ή μη κατεσκευασμένη αυτού άποστολή εις τους τόπους τής καταναλώσεως, ού μόνον δέν παρέβλαψε τήν τύχην αυτού, αλλά και τούναντίον τήν έβελτίωσιν, διότι παρέχει έν πάση στιγμή, εις τους κατόχους τήν εύκολίαν νά έπωφελωνται πάσης εύνοϊκής τροπής έν τή ζητήσει του είδους, άποστέλλοντες αυτό είτε εις 'Αγγλίαν, είτε εις Γαλλίαν κλπ.

'Εν Καλάμαις αί απαιτήσεις έπετάθησαν έτι μάλλον και οι κάτοχοι ζητούσιν ήδη διά κοινόν πράγμα τάλ. 38. 'Εν Πύργω άποκρούσιν τήν τιμήν ταύτην. προσφερθείσαν αυτοίς, και έπιμένουσιν ζητούντες τάλ. 36.

Σι τ η ρ ά.— Ως έκ τής συσφρεύσεως πολλών φορτίων εις Μεσόγειον, έπήλθε κάποια χαλάρωσις εις τήν άγοράν μας. Προχθές άφίχθησαν εις τόν λιμένα μας τά εξής πλοία: 'Εν φορτίον 'Ισμαϊλου κοιλ. 12000, έν έτερον Βαρδιάνσкас κοιλών 22,000, έν έτερον 'Ισμαϊλου κοιλ. 14,000, Ταϊγανίου κοιλ. 7,000 και έν έτερον Τουρκίας κοιλ. 7,000. Τρέχουσαι τιμαί 'Ισμαϊλου Ταϊγανίου κλπ. λεπ. 43—44 διαμετακόμισιν. Περιμένονται κατ' αύτάς 4 φορτία 'Ισμαϊλου και Ταϊγανίου.

ΒΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Πρό τινων ημερών τό έργοστάσιον τουτο μεταφερθεν πλησίον τής οικίας του κ. Γιαννοπούλου και άπέναντι του χροιδιδασκαλείου του κ. 'Ανδρ. 'Αλβιζου, έπρομηθεύθη διαφόρους μηχανάς σιδηρόματος και χρωματισμούς έκλεκτούς των Παρισίων. Δέχεται πρός επιδιόρθωσιν πάν είδος ύφασμάτων και φορεμάτων μεταξωτών τε και μαλλίνων, άνδρών και γυναικών, ως παρτεσοϋ, έπενδυτάς, πανταλόνια, ζακέδες, κορδέλες, κρωσια, λαιμοδέτας κλπ. 'Ο διευθυντής του άνωτέρω καταστήματος ύπόσχεται πρός τό κοινόν έργασίαν σύντονον και στερεωτάτην και εις μετριωτάτας τιμάς, έν γένει δε οι προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λίαν εύχαριστημένοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γνωστοποιούμεν πρός τους συμπολίτας ημών, ότι ή πρό όλίγου άρξαμένη νά έκδίδεται έν 'Αθήναις έφημερίς ύπό τον τίτλον πρώτον «'Ελλ. Σημαία», ύστερον «'Εθνική Σημαία» και ήδη μόνον «Σημοία» δέν έχει καμμίαν σχέσηιν με τήν άλλοτε πρό έτών ύπό τον τίτλον «'Ελλ. Σημαία» έκδιδόμενην ύπό του συμπολίτου μας κ. 'Ανδρέου 'Ρηγοπούλου. Ούτος δέν λαμβάνει μέρος εις τήν σύνταξιν τής σήμερον έν 'Αθήναις έκδιδόμενης «Σημαίας»

Σύμφωνα με τήν ύπ' αριθ. 1078 ε. ε. άπόφασιν των έν Πάτριας 'Εμποροδικών δι' ης έκηρύχθη εις κατάστασιν πτωχεύσεως ό Α. Φαρσής έμπόρος κάτοικος Πατρών, ό επί τής πτωχεύσεως εισηγητής Θ. 'Αγαπητός καλεί τους δανειστής αυτού ίνα κατά τήν 3 Νοεμβρίου έπομένου μηνός ήμέραν Δευτέραν και ώραν 4 Μ. Μ. έμφανισθώσιν ένώπιον ημών και έν τω καταστήματι τών ένταύθα 'Εμποροδικών πρός έκλογήν των όριστικων συνδίκων και σύνταξιν των καταλόγων των πιστωτών.

'Εν Πάτριας τήν 29 8βρίου 1880.

ό επί τής πτωχεύσεως Εισηγητής

Θ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ.

Α Γ Ω Γ Η

'Αναστασίου Γκάβα κατοίκου Πύργου.

Κ α τ ά

Γεωργίου Κυριαζοπούλου πρώην κατοίκου Πύργου και ήδη άγνώστου διαμονής.

'Ενώπιον των έν 'Ηλεία Πρωτοδικών ως 'Εμποροδικών.

'Ο εναγόμενος μοι όφείλει δραχ. 610 και 75 δυνάμει του από 10 Μαΐου 1877 γραμματίου έκδοθέντος ύπ' αυτού ένταύθα διά δραχμάς 402 κα 75)00 πληρωτέας εις τήν διαταγήν μου μετά μήνας τρεΐς από τής έκδόσεως και παρελθούσης τής προθεσμίας έντόκως, άνερχομένου μέχρι σήμεραν του τόκου εις δραχ. 208.

'Επειδή τό γραμματίον είναι έμπορικόν, ό δε εναγόμενος ήτο έμπορος κατά τον χρόνον τής έκδόσεως αυτού.

Διά ταύτα.

Καλών αυτών πρός συζήτησιν

'Εξαιτούμαι

νά ύποχρωθῃ και διά προσωπικής κρατήσεως και μοι πληρώσῃ τάς άνω δραχ. 610 και 75)00 έντόκως, νά κηρυχθῇ ή άπόφασις προσωρινώς έκτελεστή και καταδικασθῇ εις τά έξοδα.

'Εν Πύργω τήν 16 8βρίον 188.

ό πληρεξ. δικηγόρος

Α. ΔΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ.

'Αριθ. 1537.

Τό Δικαστήριον των έν Πάτριας Πρωτοδικών του τμήματος των διακοπών.

Συγκείμενον από τους δικαστάς Θεόδ. Γούζαρην προεδρεύοντα, κωλυμένου του Προέδρου, Δημ. Ζάνου και Παναγ. Δημητροπούλου δικηγόρου, παρουσία του είσαγγελεύοντος δικηγόρου Δημ. Μάρκου, κωλυμένου του είσαγγελέως και του άμέσως άναπληρωτου του και του ύπογραμματέως 'Ιωάνν. Πισπυρίγκου.

Συνεδριάσαν δημοσίως έν τω Ήκροατηρίω του, τήν 23 Αύγουστου 1880, ίνα δικάσῃ τήν εξής αίτησιν του Χρήστου Σ. Παπακωνσταντινοπούλου, κατοίκου Μονοδενδρίου, παραστάτος διά του πληρεξουσίου του Μ. Παπαδοπούλου, δικηγόρου.

'Ο αίτων διά τής από 9 Αύγουστου ε. ε. πρός τό Δικαστήριον τουτο αίτήσεώς του εξέθεσεν ότι διά τής από 11 'Ιουλίου ε. ε. πρός τό δικαστήριον τουτο αίτήσεώς του έζητήσε νά κηρυχθώσιν εις κατάστασιν άπαγορεύσεως οι 'Ιωάννης και 'Ανδρέας άδελφοί Τζέλου, συνεπειά τής όποίας εξέδόθη ή ύπ' αριθ. 1429 ε. ε. άπόφασις διατάξασα άποδείξεις των έν αύτῃ ότι έκ τής διεξαχθείσης άποδείξεως και τής εξέτασεως των καθ' ών ή αίτησις άπεδείχθη τό βάσιμον τής αίτήσεώς του, ήτήσατο νά γίνῃ δεκτή ή αίτησις του, νά κηρυχθώσιν εις κατάστασιν άπαγορεύσεως οι 'Ιωάννης και 'Ανδρέας άδελφοί Τζέλου και κηρυχθῇ προσωρινός διαχειριστής ως μόνος πλησιέστερος συγγενής ό αίτων και βαρυνθῇ ή περιουσία των άπαγορευτέων με τά έξοδα.

Προκειμένης συζητήσεως

'Ο πληρεξούσιος του αίτούντος διά των έγγραφων προτάσεών του ήτήσατο τήν παραδοχήν τής αίτήσεως.

'Ακοῦσαν τον είσαγγελέα

'Ιδόν τήν δικογραφίαν

Σχεθόν κατά τον Νόμον.

'Επειδή έκ του συνδυασμού των καταθέσεων των εξέτασθέντων μαρτύρων και τής έκθέσεώς του εξέτασαντος τους άπαγορευτέους εισηγητου 'Ερηνοδίκου Νοτίου Πλευράς Πατρών, δέν άποδεικνύεται ότι ούτοι διατελοῦσιν έν καταστάσει βλακειάς, άλλ' ότι έχουσι διαφορομένας τάς φρένας, ώστε ύπάρχει νόμιμος περίπτωσης όπως διορισθῇ αυτών και αντίληπτωρ.

Διά ταύτα.

'Ιδόν και τ' άρθρ. 121 του περι έπιτρόπ νόμου.

Διορίζει αντίληπτορα των 'Ιωάννου και 'Ανδρέου άδελφών Τζέλου τον Χρήστον Σ. Παπακωνσταντινόπουλον κάτοικον Μονοδρίου.

'Απεφασίσθη, έγένητο και έδημοσιεύθη έν τραις τήν 23 Αύγουστου 1880.

ό προεδρεύων

Θ. ΓΟΥΖΑΡΗΣ.

ό ύπογραμματέυς

Ι. Πισπυρίγκος.

'Ακριβές αντίγραφον

Πάτριαι τήν 10 8βρίου 1880.

ό ύπογραμματέυς

(Τ. Σ.) Ι. Πισπυρίγκος.

'Ο άρμόδιος δικαστικός κλητήρ παραγγέλλεται νά τοιχοκολλήσῃ τήν παρούσαν εις τό άκροατήριον των έν Πάτριας Πρωτοδικών ένθα διαμένουσιν οι άπαγορευθέντες και ό αντίληπτωρ, ως και εις τό συμβολαιογραφείον τής περιφερίας του αυτού δικαστηρίου του συμβολαιογράφου Μ. Σαγιά, και δημοσιεύσῃ εις τήν ένταύθα έκδιδόμενην έφημερίδα ό «Φορολογούμενος».

'Εν Πάτριας τήν 11 8βρίου 1880.

'Ο πληρεξ. δικηγόρος του Χρήστου Σ. Παπακωνσταντινοπούλου.

Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

'Ο εκδότης

Π. ΜΑΝΖΤΑΣ.